

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

עמ"נ 52315-05-13 מנהל הארנונה - עיריית ירושלים נ' כולל שומרי החומות

המערער: מנהל הארנונה – עיריית ירושלים
באמצעות היועץ המשפטי שלעיריית ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד אבנר יוסף

- נ ג ד -

המשיב: כולל שומרי החומות
ע"י ב"כ עו"ד גליה גרימברג ואח'

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת ועדת הערר לענייני הארנונה בעיריית ירושלים מיום 11.4.2013. בהחלטה זו קיבלה ועדת הערר את הערר שהגיש המשיב –"כולל שומרי החומות". נקבע שחל על המשיב הפטור שבסעיף 5.ג(ה)(3) לפקודת מיסי עירייה ומיסי ממשלה (פיטורין) 1938. כך, על בסיס הכרה במשיב כ"מוסד חינוך כמשמעותו בסעיף 5" [לחוק לימוד חובה](#), התש"ט-1949.

רקע רלבנטי

2. הודעות חיוב הארנונה שהוצאו למשיב היו שלוש במספר – והן התייחסו לשלושה נכסים: נכס אחד שבכותבת רח' מאה שערים 75 (זיהויו 0044); נכס שני שברח' בתי הונגרים 52 (זיהויו 0275); ונכס שלישי שברח' בתי הונגרים 20 (זיהויו 0059). אין חולק שהמשיב הוא הרשום בספרי העירייה כמחזיק בנכסים אלה. הוא הגיש השגה למנהל הארנונה על חיובו בארנונה בגין נכסים אלה. טענה מרכזית שהייתה למשיב היא שכל תפקידו הוא פעילות של חברת ניהול, והמחזיק הנכון בנכסים הוא הקדש. התבקש אשר על כן החלה של הפטור הקבוע בסעיף 5(ב) לפקודה. לחלופין התבקש לתת למשיב פטור בהתאם לסעיף 5(ג)(ה)(3) לפקודה בהיותו מוסד חינוך כמשמעותו [בחוק לימוד חובה](#).

3. השגה זו שהגיש המשיב – נדחתה. נקבע בתשובה להשגה, שלאחר ביקורת בנכס 0044 נמצא שהוא משמש את משרדי המשיב. אין מקום לתת את הפטור היות שפטור זה ניתן לפי השימוש ולא לפי המחזיק. בכל הנוגע לנכס 0275 נקבע גם כן שלאחר ביקורת בנכס נמצא שהוא מוחזק על ידי המשיב והוא משמש כתלמוד תורה לגילאי 6 עד 14. ובאשר

למתן פטור כמוסד חינוך – נקבע ש"יש להביא רשיון לניהול ב"י"ס". גם לגבי נכס 0059 נקבע שצריך להמציא "רשיון ב"י"ס".

4. בעקבות דחיית ההשגה הגיש המשיב ערר לוועדת הערר לענייני ארנונה. גם בערר זה נטען על ידי המשיב שאמנם המשיב רשום בספרי העיריה כמחזיק בנכסים. אולם המחזיק האמיתי הוא הקדש לצורכי צדקה. הנכסים מעולם לא הושכרו ולא הועברו לידי המשיב. אופי הפעילות של המשיב במקום הוא כחברת ניהול. התבקש לתקן את שם המחזיקים בנכס בהתאם; וליתן פטור מחיוב הארנונה לפי סעיף 5(ב) לפקודה. באופן ספציפי ולגבי נכסים 0059 ו-0275 – שב המשיב וטען שמדובר במוסדות חינוך. נכס 0059 שימש כישבה קטנה לתלמידים בגילאי 13 עד 16. נכס 0275 משמש כתלמוד תורה לתלמידים בגילאי 4 עד 13. ובכל הקשור לדרישת העיריה להמצאת רשיון משרד החינוך – נטען שאין מדובר בחלק מדרישת הוראת הפטור. השימוש במקום הוא שימוש כבית ספר, ודי בכך.

5. ועדת הערר קיבלה באופן חלקי את טענות המשיב. בכל הקשור בטענות לעניין היעדר החזקה של המשיב בנכס, כמו גם לפטור חלקי בהתאם לסעיף 5(ב) לפקודה (כהקדש), קבעה ועדת הערר שאין מקום לפטור האמור. נקבע שלא צורף תצהיר המאשר שההקדש הוא המחזיק. המשיב הודה שהוא פעיל בנכס ושמשדיו שוכנים בו. הוא אף שילם את הארנונה לגבי הנכסים מזה שנים רבות. הנכסים רשומים על שם המשיב. מטעמים אלה נדחתה טענת פטור זו.

6. אולם בהתייחס לטענה החלופית של המשיב – היא הטענה לפטור לפי סעיף 5(ג)ה(3) לפקודה – מצאה ועדת הערר לקבל את הטענה. נקבע בהחלטה, שעל מנת להיות זכאים לפטור האמור יש להראות שמדובר במוסד חינוך מוכר, כלומר מוסד חינוך רשמי, או כזה ששר החינוך הכריז עליו ברשומות שהוא מוסד חינוך מוכר. נקבע עוד בהחלטה, שמנהל הארנונה הודה בסיכומיו שמדובר אכן במוסד חינוך כמשמעותו בסעיף 5 לחוק לימוד חובה. נותר רק להראות את אישורו של שר החינוך. ואכן, כך נקבע בהחלטה, צירף המשיב פרסום ברשומות מיום 16.4.1950 שם הוכרז "תלמוד תורה וישיבת שומרי החומות מבתי ההונגרים" כפטור על ידי שר החינוך ובהתאם לסעיף 5 לחוק לימוד חובה. ועדת הערר דחתה את טענות המערער שלפיהן הפטור לא חל על המשיב, שכן מנהל הארנונה פטר את המשיב מארנונה עד לשנת 2003, כלומר שנים רבות לאחר ההתאגדות של המשיב כעמותה (בשנת 1983). אין אפוא לראות בשינוי צורת ההתאגדות כעילה לביטול הפטור. על יסוד נימוק זה – כך ניתן להבין – נדחתה גם הטענה שלפיה האישור של השר ניתן לתלמוד תורה וישיבה להבדיל מ"כולל". אישור השר משנת 1950 – כך

נקבע – "יפה גם היום". בהמשך לכך, ולאור הודאת מנהל הארנונה בכך שמדובר במוסד חינוך מוכר, התקבל הערר. מכאן הערעור שלפניי.

הערעור

7. את טענותיו בערעור ממקד מנהל הארנונה באותו חלק בהחלטת ועדת הערר המתייחס לפטור לפי סעיף 5(ג)ה(3) לפקודה. המערער טוען, שהמשיב לא הוכיח שמתקיימים בעניינו התנאים הדרושים לצורך קבלת הפטור המבוקש. אישור שר החינוך שהומצא – הוא אישור "הסטורי". הוא נעדר משקל בימים אלה. לא מצויינים בו הפרמטרים הנדרשים לצורך מתן הפטור. טוען המערער, שהפטור מארנונה ניתן למשיב בחוסר סמכות מלכתחילה. כך התברר משנת 2003 ובהמשך לפסק הדין בבג"ץ 26/99 עיריית רחובות נ' שר הפנים פ"ד נז(3) 97 (2003). בעקבות פסק דין זה, כך נטען, החל מנהל הארנונה לחייב גופים שונים בארנונה. מנהל הארנונה טוען עוד, שמדובר בפטור הסטורי, וקיימת לא רק הזכות אלא אף החובה לבחון את המצב בשטח ולעדכן את הזכאות לפטור בחלוף הזמן. לא היה מקום להסתפק אפוא במסמך שהציג המשיב בוועדת הערר – שהוא מסמך משנת 1950. ועוד נטען, שהיות ומדובר בהוראת פטור יש לפרשה בצמצום, ולו במובן זה שיש להחיל את הפטור רק על אותם שימושים ומטרות שיש להניח שהציבור חפץ במימונון ושמתייחסים בהן התנאים למתן הפטור. היה על ועדת הערר אפוא, לטענת המערער, לדרוש מהמשיב שימציא "אישור עדכני של השר, המתאים לשנות הערר 2009-2010" (סעיף 37 לעיקרי הטיעון). נטען שהאישור צריך להינתן לשם העמותה דהיום וכתובת נכסיה. האישור לא יכול להתייחס למשיב שהתאגד רק בשנת 1983. הוא גם לא יכול להתייחס לנכס שברח' מאה שערים 75 כאשר נוסח האישור עצמו מתייחס ל"בתי ההונגרים".

התשובה

8. המשיב ביקש שהערעור יידחה. נטען שאין כל עילה להתערבות בהחלטת ועדת הערר. הודגש, שהאישור שצורף על ידי המשיב עומד בכל התנאים הנדרשים לפי מערכת הדינים הרלבנטית. מעבר לכך, טענת המערער שלפיה אין תוקף לאישור שניתן – משמעה הוא שבמשך עשרות שנים הפרו מאות הורים את הוראות חוק לימוד חובה. בדין קיבלה אפוא ועדת הערר את אישור שר החינוך שהומצא לה. ועוד נטען, שקיים חוסר תום לב בהתנהלות המערער. המערער מודע לכך שהנכס משמש מזה עשרות שנים כתלמוד תורה. מדובר במוסד המתנהל כבר למעלה ממאה שנה ברציפות והמשמש "קהילה חרדית אולטרה אורתודוקסית" (סעיף 22 לעיקרי הטיעון). אין יסוד לטענה שלפיה רק חלוף הזמן הפקיע את תוקף האישור. עיריית ירושלים עצמה נתנה פטור מלא מארנונה למוסד

זה עד לסוף שנת 2003. ובכל הקשור לטענות לעניין מועד התאגדותו של המשיב – שנת 1983 – הרי שאין בכך כדי להעלות או להוריד שכן השאלה הרלבנטית היא שאלת השימוש ולא השאלה מיהו המחזיק.

9. קודם שנבוא להכרעה בערעור נציין, שמעיון בהחלטת ועדת הערר עצמה עלה לכאורה שהמחלוקת בין הצדדים מתייחסת לשנים 2009-2010 בלבד. אולם בדיון שהתקיים לפני השתמע מעמדות הצדדים שלמעשה – ומכוח הסכמות דיוניות שונות שביניהם – קביעתה של ועדת הערר היא עד סוף שנת 2012 (עמ' 5 שורות 15-19 לפרוטוקול). ועוד יצוין, שבשלהי הדיון שהתקיים לפני ביקשו באי כוח הצדדים שהות על מנת לבוא ביניהם בדברים ולבחון את האפשרות לסיים את ההליך בהסדר בלא צורך במתן פסק דין. אולם נסיון זה לא צלח והצדדים הודיעו שנדרש לתת פסק דין בערעור.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי במכלול החומר שלפניי ושמעתי את טענות באי כוח הצדדים, מסקנתי היא שדין הערעור להתקבל בחלקו. למעשה, הילך הטיעון של מנהל הארנונה כולל שני מרכיבים: ראשית, עצם הזכאות העקרונית לפטור כלומר התקיימות תנאי סעיף 5(ה)(3) לפקודה. שנית, שאלת תחולת הפטור על המשיב עצמו ועל הנכסים מושא הערעור. נדון בטענות כסדרן.

התחולה העקרונית של הפטור

11. משעה שנדחו טענות המשיב לעניין פטור מכוחו של הקדש (ואין לפניי ערעור על עניין זה), נותרה טענתו לפטור מכוח סעיף 5(ה)(3). סעיף זה של הפקודה קובע פטור מארנונה מקום שבו מדובר:

ב"מוסד חינוך מוכר כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התשי"ט-1949, מוסד חינוך כמשמעותו בסעיף 5 לחוק האמור ובית ספר כמשמעותו בחוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969, שחל עליו החוק האמור, שבו לומדים או מתחנכים באופן שיטתי יותר מ-10 תלמידים ושניתן בו חינוך גן ילדים, חינוך יסודי וחינוך על יסודי לתלמידים עד גיל 18 שנים וכן בית ספר מקצועי, כהגדרתו בחוק החניכות, התשי"ג-1953, והכל אם אינו למטרות רווח ולגבי שטח המשמש לחינוך או ללימוד כאמור ואשר אין בו פעילות עסקית";

12. ומהו "מוסד חינוך מוכר" כמשמעותו ב**חוק לימוד חובה**? סעיף 1 **לחוק לימוד חובה** מגדיר "מוסד חינוך מוכר" כ"א) כל מוסד חינוך רשמי; (ב) כל מוסד חינוך אחר שהשר הכריז עליו, בהכרזה שפורסמה ברשומות, שהוא מוסד חינוך מוכר לצורך חוק זה".

13. לבסוף, רלבנטי לענייננו סעיף 5(א) **לחוק לימוד חובה**, הקובע תחת הכותרת "פטור", כך:

"השר רשאי להורות, בהוראה שתפורסם ברשומות, כי ההורים של ילדים ושל נערים, וכן הנערים עצמם הלומדים באופן סדיר במוסד חינוך המתואר באותה הוראה, ואינו מוסד חינוך מוכר – יהיו פטורים מן החובות המוטלות עליהם לפי סעיף 4, ורשאי השר לקבוע הוראות ותנאים שיחולו על מוסד החינוך כאמור".

14. אין חולק, שהמשיב הציג לפני ועדת הערר הוראת פטור שניתנה לפי סעיף 5(א) **לחוק לימוד חובה** (שהיא אכן משנת 1950, ופורסמה בילקוט הפרסומים 54, מיום י' באייר תשי"י – 27.4.1950; ונחתמה על ידי דוד רמז, ממלא מקום שר החינוך והתרבות). ועוד יצוין, שעמדת מנהל הארנונה בערעור שלפניי הייתה שהמשיב יכול להיחשב כמוסד חינוך מוכר אם הוא ימציא אישור של השר בהתאם לסעיף 5 לחוק (סעיף 20 לערעור). משזהו מצב הדברים, לא מצאתי עילה להתערב בנסיבות המקרה בהחלטת ועדת הערר בכל הנוגע להכרה העקרונית בפטור לפי סעיף 5(ג)ה(3) לפקודה. ומדוע?

15. **ראשית**, עיון בהודעת הערעור וכן בנימוקי הערעור שהוגשו על ידי מנהל הארנונה מראה שהטענה העיקרית נגד האישור שהומצא היא "חלופי הזמן" והעובדה שמדובר באישור ופטור "הסטורי". אלא שבדיון שהתקיים לפניי לא היו בפי בא כוח המערער נימוקים של ממש ביחס להיעדר התוקף של האישור שצורף. לא בא גם הסבר לטענה שלפיה האישור ניתן שלא בסמכות. המערער נסמך אמנם על פסק הדין בבג"ץ **עיריית רחובות** כעילה לסמכותו לשוב לחייב את מבקש הפטור בהמצאת אישור עדכני. אלא שגם המערער עצמו לא חלק על כך שהנסיבות וההלכה שנקבעו בפסק הדין בעניין **עיריית רחובות** היו בקשר לסעיפים אחרים בפקודה. ממילא לא מדובר בתחולה ישירה של ההלכה על נסיבות המקרה. זאת ועוד: בשונה לכאורה מפרשת **עיריית רחובות**, במקרה שלפניי הפטור שניתן על ידי השר אינו פטור מארנונה. מדובר בפטור שניתן על ידי שר החינוך לפי **חוק לימוד חובה** (סעיף 5). סעיף 5(ג)ה(3) הוא המקנה את הפטור מארנונה על יסוד אישור זה שניתן **לעניין אחר** ב**חוק לימוד חובה**. ממילא ההצדקה לבחינה מחודשת של "פטור הסטורי" מעין זה – שונה היא.

16. **שנית**, ומעבר לכך, אפילו אם יש מקום לקביעה העקרונית שלפיה בחלופי הזמן מוסמכת הרשות המינהלית והיא אף חייבת לעיתים לבחון מחדש את התשתית להפעלת סמכותה,

ובמיוחד שעה שמדובר בפטור, הרי שבפסק הדין בפרשת **עיריית רחובות** צוין שהבדיקה מחדש של פטורים שניתנו בעבר צריכה להיעשות על פי "קריטריונים ברורים, ענייניים, גלויים ושווים" (כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן, עמ' 117-120 לפסק הדין). אלא שבדיון שהתקיים לפני לא ניתן מענה ברור לשאלה מהם הקריטריונים החלים בנדון מטעם מנהל הארנונה; ממי מתבקש אישור מחודש; באלו נסיבות; תוקפו של אישור שמוצג – עד מתי הוא; ומהם הנהלים שחלים בנדון (ראו עמ' 3 שורה 3 לפרוטוקול; עמ' 4 שורות 24-25; עמ' 5 שורות 3-4). בא כוח המערער אף טען שקיימות הנחיות מנכ"ל משרד הפנים לנדון – אולם הם לא צורפו לערעור ולא הוגשו בטיעון שנערך בעל פה וגם לא לאחריו. במצב דברים זה, קיים קושי בטיעון שלפני המתייחס כאמור לאישור שברמה העקרונית מנהל הארנונה מוכן להכיר בתוקפו. כך, כאשר בתשובה לשאלת בית המשפט אישר בא כוח המערער שהמסמך שהוצג על ידי המשיב "עומד לכאורה בתנאים שלפי החוק" (עמ' 1 שורות 12-15).

17. שלישית, ועדת הערר קבעה בהחלטתה שהמערער אישר בסיכומיו שאכן מדובר במוסד חינוך כמשמעותו בסעיף 5 לחוק לימוד חובה וכי המערער הודה בכך שמדובר ב"מוסד חינוך מוכר". המערער לא צירף את סיכומיו ואת תשובתו לערר. הוא לא חלק על קביעה זו של ועדת הערר בטיעונו. במצב דברים זה, קיים קושי בטענה אחרת בערעור שלפני.

18. הנה כי כן, בשל מכלול טעמים אלה, ובנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה ומהלך הדברים הדיוני הן לפני ועדת הערר והן בערעור שלפני, מסקנתי היא שיש לדחות את הערעור בכל הקשור לקביעת ועדת הערר לעניין ההכרה העקרונית בפטור שלפי סעיף 5(גה)(3) לפקודה.

19. ודוקו: יכולה הייתה להתעורר השאלה אם מלכתחילה יש באישור שהוצג על ידי המשיב כמספיק לשם קבלת הפטור בהתאם לסעיף 5(גה)(3) לפקודה. יודגש, שהאישור שצירף המשיב הוא אישור על פטור בהתאם לסעיף 5 לחוק לימוד חובה. לכאורה יכולה הייתה לבוא טענה שלפיה פטור שלפי סעיף 5 עניינו רק ביחס לחובות החלות מכוח סעיף 4 לחוק, כלומר החובה ללמוד "באופן סדיר במוסד חינוך מוכר". לפי קו טיעון זה, אין בפטור שניתן לפי סעיף 5 לחוק כדי קביעה שמדובר ב"מוסד חינוך מוכר". אלא שאל מול טיעון זה, באה לשונה של הוראת הפטור שבסעיף 5(גה)(3) לפקודה המפנה באופן ישיר ל"מוסד חינוך כמשמעותו בסעיף 5 לחוק האמור" (לחוק לימוד חובה). גם מנהל הארנונה בערעור שלפני, כאמור, מוכן היה להכיר בפטור שלפי סעיף 5 לחוק לימוד חובה כמקנה

עקרונית פטור כ"מוסד חינוך" לפי סעיף 5ג(ה)3 (ראו סעיף 20 להודעת הערעור). ממילא אין צורך לדון או להביע עמדה בטענה שלעיל שלא נטענה.

20. זאת ועוד: לאחר הדיון שהתקיים לפניי ביקש מנהל הארנונה להגיש השלמת טיעון. נטען בה, שאת ההכרזה על מוסד כ"מוסד מוכר", יש לקרוא על רקע [תקנות חינוך ממלכתי](#) (מוסדות מוכרים) תשי"ד-1953. לפי הטענה, סעיף 3(א)1 לתקנות האמורות מחייב רשיון לפי [חוק פיקוח על בתי ספר](#), תשכ"ט-1969, לצורך הכרזה על מוסד חינוך כ"מוסד מוכר". ובהיעדר רשיון – פוקעת ההכרזה. אלא שלא מצאתי מקום לקבל טענה זו.

21. ראשית, מדובר בטענה חדשה שלא מצאה את מקומה לא בתשובה להשגה; לא בתשובה לערר; ואף לא בהודעת הערעור ובנימוקי הערעור. היא לא מצאה אף ביטוי בדיון שהתקיים לפניי. היא באה רק לאחריו. מצב דברים זה מעורר קושי דיוני היורד לשורשו של עניין. שנית, השאלה אם למוסד החינוך בו עסקינן במקרה דנן יש רשיון אם לאו, היא שאלה שלא התבררה לפני ועדת הערר ולא בערעור שהוגש לבית משפט זה. ממילא אין מקום לקיים בירור זה במהלך הערעור שלפניי ולמעשה לאחר השלמת הטיעון בו. ונזכיר שלא היה לפניי חולק שהמערער הכיר בכך שפועל במקום "מוסד חינוך". שלישית, מבלי צורך להכריע בטענה האמורה בשל האמור לעיל, יצוין שמהות הטענה היא ביחס למוסד מוכר שאינו מוסד חינוך רשמי. אולם לפי סעיף ההגדרות שבתקנות (סעיף 1) "מוסד מוכר" פירושו "מוסד חינוך מוכר כמשמעותו בחוק הלימוד ושאינו מוסד חינוך רשמי". חוק הלימוד – הוא [חוק לימוד חובה](#), תש"ט-1949. אלא שעיון בהוראת הפטור שבסעיף 5ג(ה)3 לפקודה מבחין כאמור בין "מוסד חינוך מוכר כמשמעותו בחוק לימוד חובה", לבין "מוסד חינוך כמשמעותו בסעיף 5 לחוק האמור" (ההדגשה שלי, י.מ.) (ובעניין זה נראה כי המערער נתפס לכלל טעות בצטטו את הסעיף העוסק גם כן בחלופה זו כחלה על מוסד חינוך מוכר (וראו סעיף 12 לעיקרי הטיעון מטעמו). כנזכר לעיל, עמדת מנהל הארנונה היא שרכיב זה של סעיף הפטור בפקודה הוא הרלבנטי. ומשזוהי עמדתו, ממילא קיים קושי בטענה שלפיה המשיב צריך לעמוד בכל התנאים הנדרשים לשם הכרה במוסד כ"מוסד מוכר" דווקא. ויודגש, והכל כאמור מבלי צורך בהכרעה בסוגיה בנסיבות המקרה שלפניי, שסעיף 5(א) [לחוק לימוד חובה](#) העוסק בהוראה של השר שתפורסם ברשומות – מתייחס למוסד חינוך ש"אינו מוסד חינוך מוכר".

התחולה הספציפית של הפטור על המשיב

22. צוין כבר לעיל שדינו של ערעור זה להתקבל בחלקו. אכן, משנדחתה טענת המערער לעניין עצם העמידה בתנאי הפטור שבסעיף 5ג(ה)3 לפקודה בנסיבות המקרה שלפניי ועל פי

גדרי המחלוקת וביחס לשנים הרלבנטיות, נותרת כאמור השאלה השנייה והיא אם הפטור האמור חל על המשיב; אם הוא חל על "כולל שומרי החומות". בעניין זה, קיימת אכן אי בהירות והיעדר ממצאים עובדתיים ברורים של ועדת הערר בהתייחס לטענות מנהל הארנונה. מדובר בשאלה על אילו נכסים חל הפטור. כך במיוחד בשים לב לקיומו של נכס בכתובת ברח' מאה שערים שבו מצויים לפי הטענה משרדי המשיב. הדברים קשורים גם ממילא גם לשאלה אם המשיב עצמו זכאי לפטור או שמא מדובר בפטור שניתן על יסוד השימוש בנכס בלבד – ובהתייחס לכל הנכסים או לחלקם. קיימת גם אי בהירות בהתייחס לתחולת האישור ההסטורי שניתן כשהוא מתייחס לתלמוד תורה וישיבה בלבד. בעניין זה, לא די היה בקביעת ועדת הערר שבמשך השנים הכירה העיריה בפטור. אכן, בעניין זה הדין עם המערער שוועדת הערר לא קבעה ממצאים ברורים בנדון ולא הכריעה בטענות לעניין היעדר מקום לפטור את המשיב באופן קונקרטי מן הארנונה – ובשים לב לכך שהמשיב רשום כמחזיק הנכסים בעירייה.

23. מטעם זה ובנקודה זו, מצאתי מקום לקבל את הערעור ולהורות על השבת הנדון לוועדת הערר על מנת שתקבע ממצאים בנדון ובעניין תחולת הפטור על הנכסים הספציפיים ועל המשיב.

התוצאה

24. הערעור מתקבל אפוא בחלקו במובן האמור לעיל. בנסיבות העניין אין צו להוצאות. ערבון שהופקד – ככל שהופקד יושב למערער באמצעות בא כוחו.

המזכירות תשלח פסק-דין זה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ד חשון תשע"ד, 28 אוקטובר 2013, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקיה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

ד#ר יגאל מרזל 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה